

Klinikophold i Ilulissat, februar 2025 - erfaringsrapport

Indlogering:

Som medicinstuderende bliver man indlogeret på loftet over patienthotellet, der ligger i forlængelse af hospitalet. Loftet består af et køkken, inkl. komfur med indbygget ovn, brødrister, elkedel, kaffemaskine, to køleskabe med fryserum etc., forbundet af en lang gang med et opholdsrum samt ét dobbeltværelse, fem enkeltværelser, ét badeværelse med toilet og tre separate toiletter. I den såkaldte funktionærbolig, der ligger over for sygehuset, har man mulighed for at vaske og tørretumble sit eget tøj. Sygehuset stiller uniformer til rådighed og sørger for vask af disse, mens man med fordel selv kan vaske lånte håndklæder og sengelinned, eftersom der kan være mangel på dette i perioder. Med vekslende mellemrum bliver der gjort rent af rengøringspersonalet fra sygehuset, ligesom der indimellem er besøg af håndværkere for at fikse ét eller andet. Loftet bærer generelt præg af, at der er et konstant flow af mennesker igennem, men dét, der skal virke, virker. Selvom det egentlig er forbeholdt studerende, så var loftet fuldstændig fyldt i stort set al den tid, som jeg opholdt mig på sygehuset, også af bioanalytikere og administrativt personale. Dette medførte, at min klinikmakker og jeg, som i øvrigt ikke kendte hinanden hjemmefra, blev indkvarteret på samme værelse, og pga. sygdom og andet fravær blandt ledelsen var det ikke muligt at få en afklaring på værelsessituationen før mere end en uge efter ankomst. Nu var jeg så heldig at have den sødeste klinikmakker, så det hele gik alligevel, men især i starten skal man være forberedt på lange arbejdsdage, så man er træt, når man endelig kommer op på loftet, og kan have behov for at trække sig. De medicinstuderende deler en "vagttelefon", som det øvrige fagpersonale kan ringe til i tilfælde af, at der opstår noget akut. Også her giver det mening med to separate værelser, hvis ikke begge studerende vil eller kan deltage i det akutte arbejde - det kan være svært at falde i søvn igen, når først man er blevet vækket af telefonen én gang! Mit råd er derfor, at man skal være forberedt på, at der ikke nødvendigvis står et enkeltværelse klar ved ankomst, men samtidig at stå fast på sin ret til eget værelse, uanset hvor sød ens værelseskammerat er. Dog kan det anbefales at ankomme en hverdag i ugen inden officiel klinikstart mhp. oplæring fra de afgangende medicinstuderende, og her har man selvfølgelig ikke krav på noget.

Trangheden i køkkenet opvejedes klart af det sociale, hvad der bedst kan sammenlignes med et intensivt højskoleophold. På tværs af alders- og faggrupper var der et ønske om at arrangere og deltage i fællesspisninger, spilaftener, filmvisninger etc. Der var også altid én at tage på vandre- eller løbetur med (husk løbesko, også i vintermånederne idet kombinationen af netop løbesko og pigsåler, som kan købes i tøjbutikken tilknyttet Pisiffik, fungerer udmærket på is og sne!). Hvis man foretrækker at løbe indendørs, så har man som sygehusansat gratis adgang til træningsfaciliteter, inkl. tre løbebånd, i Ilulissat Hallen. Der er også bingo flere gange ugentligt, og med strikke- og foredragsaftener i sygehusregi kan man hurtigt få udfyldt hele sit dags- og aftenprogram.

Kost:

Naturligvis afhænger ens kost af, hvor mange penge man er villig til at bruge på mad. Både Brugseni og Pisiffik har et stort udvalg af friske grøntsager, men priserne er høje. Flere af supermarkederne har datovarer, f.eks. er der tit ost og andre mælkeprodukter til nedsat pris i Akiki. Hvis man kan lide at bage, er der også mulighed for at spare penge på brød - der er både

køkkenvægt og rugbrødsform på loftet. Priserne på mel og andre tørvarer svarer nogenlunde til danske priser, så det giver ikke mening at fylde kufferten hjemmefra. Endelig er der gode muligheder for at skralde fødevarer. Vi havde især held med containerne bag Pisiffik og Akiki efter lukketid (husk pandelampe til formålet!). Af større og mindre madoplevelser ude i byen kan nævnes skaldyrsfad på Hotel Arctic, grønlandsk buffet på Hotel Hvide Falk, søndagsbrunch på Hotel Ilulissat (primært nævnt pga. udsigten...), snekrabbe på Hotel Icefiord og varm kakao på Isfjordscentret.

Internet:

Der er internet, som man kan tilgå via et af sygehuset udleveret brugernavn. Generelt er dækningen bedre i retning af vandet, hvor værelsernes mindre størrelse opvejes af netop bedre wi-fi og en fænomenal udsigt. Jeg valgte i tillæg til dette at købe fri tale og sms samt 20 GB data hos Tusass til 499 kr./måned. Selve oprettelsen som kunde hjælper Tusass-medarbejderne med nede på posthuset, men det kan være lidt svært at finde tid til dette oven i klinikarbejde, så det kan anbefales at prioritere et besøg hos Tusass inden klinikstart. Jeg fik ikke tilnærmelsesvis brugt al data, idet man kommer langt med offline-kort som maps.me, og på kortere ture kan man sagtens gøre brug af vagttelefonen for at kunne komme i kontakt med sygehuset i tilfælde af en ulykke. Ergo tror jeg ikke, at jeg vil købe samme pakke en anden gang.

Arbejdsopgaver:

Det officielle program starter første mandag i dén måned, som man har fået tildelt. Fra den ledende lægesekretær modtager man et velkomstbrev, og arbejdsopgaverne beskrevet heri stemmer nogenlunde overens med virkeligheden. Som noget nyt er børneundersøgelser tirsdag eftermiddag overgået til lægerne, men hvis man som jeg har en interesse for pædiatri, så har man stadig mulighed for at tilse pædiatriske patienter, f.eks. i akuttiden, så det gælder bare om at holde sig til og give udtryk for sine interesser. Vi fik også lov til at deltage i børneundersøgelser sammen med den ansvarshavende læge en tirsdag eftermiddag. Ellers er dette tidsrum frit til at gå med, hvor der er plads. Lægerne er generelt gode til at lære fra sig og vil også gerne hjælpe, hvis hjælpelægen, der ellers er påtænkt de medicinstuderendes spørgsmål, er optaget, ligesom de er opmærksomme på én i tilfælde af forestående helikopterevakueringer eller andet af læringsmæssig værdi. Mht. hjælpelægen kan det være en fordel først at tilkalde denne, når man har hilst på patienten og således dannet sig et overblik over henvendelsesårsagen. Jeg har flere gange oplevet at have forberedt mig på én ting bare for at erfare, at det er noget helt andet, der fylder hos patienten, og nogle gange møder patienten slet ikke op. På samme måde kan det også være en fordel først at tilkalde en tolk, når patienten har bekræftet, at der er behov for tolkning, og man har vist vedkommende hen til konsultationsværelset (F eller vagtlægens kontor i tilfælde af overbemanding). Man skal huske, at det er én selv, der har brug for tolk og ikke patienten, idet man som dansk medicinstuderende kun er på besøg. Indimellem må man vente længe på en tolk, inden at konsultationen kan gå i gang. Størstedelen af konsultationerne omhandler træthed, symptomer fra bevægeapparatet eller på angst, depression og/eller stress. Også de gynækologiske patienter fylder en del i programmet, eftersom der bliver lavet mange kirurgiske aborter på stedet, og endvidere er torsdag eftermiddag reserveret til celledrab. Jeg har som medicinstuderende på 9. semester ved Aarhus Universitet (AU) hverken

modtaget undervisning inden for ortopædkirurgi, psykiatri eller gynækologi, så der var tale om en stejl læringskurve for mit vedkommende, også taget i betragtning af at jeg ingen praksiserfaring har. Heldigvis har man tid til at forberede sig og afsøge information, f.eks. i Lægehåndbogen, på Doctio og led.cekuapp.dk med dertilhørende videoer på Vimeo, men jeg ved ikke, om det giver mening at have læst hele værker igennem inden ankomst. Det giver måske mening at have deltaget i basalt suturkursus ved Studerendes almene kirurgiske selskab (SAKS) eller lignende, idet man bliver sat til at sy uanset erfaringsniveau, men dette er på ingen måde et krav. Allerbedst er det nok som tidligere nævnt at forsøge at overlapse med de afgående medicinstuderende og høre, hvad de har gjort sig af konkrete erfaringer, ligesom de kan sætte én ind i journalsystemet og endelig de gældende traditioner for fredagsbar, hvad der er et reelt ansvarsområde for de studerende.

Legater:

Jeg har været så heldig at modtage en større bevilling fra William Demant Fonden som den eneste, hvilket jeg er meget taknemmelig for. Generelt er jeg taknemmelig for mit klinikophold og vil på det kraftigste anbefale alle, der får muligheden, at tage af sted. Man skal ikke lade sig afskrække, selvom man aldrig har sat foden i en almen praksis som andet end patient. Som beskrevet er læringskurven stejl, men det er også en unik mulighed for at prøve kræfter med arbejdsopgaver, der måske på en dansk afdeling er forbeholdt ældre studerende eller færdiguddannede. Jeg har i hvert fald fået opbygget en faglig robusthed, som giver mig mod på fremtidige klinikophold, og dette tror jeg også, at fonde ser en fordel i at støtte.

